

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górka

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2013 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieścia

M. R.

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

1. D. S. (1)

ur. (...) we W.,

syna S. i B. z domu B.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

I. w dniu 28 listopada 2011 roku z budynku (...) przy ul. (...) we W. wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dokonał kradzieży 2,3 metra bieżącego rynny miedzianej wartości 1.897,50 złotych na szkodę firmy (...) SA

- tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

II. w dniu 28 grudnia 2011 roku z budynku (...) przy ul. (...) we W. wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dokonał kradzieży 23 metrów bieżących rynny miedzianej wartości 18.957 złotych na szkodę firmy (...) SA

- tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

oraz

2. D. F. (1)

ur. (...) we W.,

syna J. i M. z domu N.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

III. w dniu 28 listopada 2011 roku z budynku (...) przy ul. (...) we W. wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dokonał kradzieży 2,3 metra bieżącego rynny miedzianej wartości 1.897,50 złotych na szkodę firmy (...) SA

- tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

IV. w dniu 28 grudnia 2011 roku z budynku (...)przy ul. (...)we W.wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dokonał kradzieży 23 metrów bieżących rynny miedzianej wartości 18.957 złotych na szkodę firmy (...) SA

- tj. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

I. uniewinnia oskarżonego **D. S. (1)** od zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.;

II. uniewinnia oskarżonego **D. F. (1)** od zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.;

III. uznaje oskarżonych **D. S. (1)** i **D. F. (1)** za winnych tego, że w dniu 28 grudnia 2011 roku z budynku (...)przy ul. (...)we W.działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży 23 metrów bieżących rynny miedzianej wartości 18.957 złotych na szkodę firmy (...) SA tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza każdemu z nich karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności wobec każdego z oskarżonych warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

V. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka o przepadku dowodów rzeczowych w postaci śrubokręta krzyżkowego, metalowych obcęgow, śrubokręta płaskiego z czarno żółtą rączką, opisanych pod poz. 3, 4, 5 w wykazie dowodów rzeczowych nr I/36/12 na k. 36 akt sprawy;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza każdemu z oskarżonych okres zatrzymania w dniach od dnia 28 -29 grudnia 2011 roku;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia każdego z oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od przypadających na każdego z nich opłat;

VIII. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 1.136,52 złotych z VAT tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu D. S. (2) z urzędu.

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

w dniu 28 grudnia 2011 roku, około godz. 22.00 D. S. (2) i D. F. (1) z budynku (...)przy ul. (...)we W. zabrali 23 metry bieżące rynny miedzianej o wartości 18.957 złotych. W tym czasie administratorem budynku była (...) S.A.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. S. – k. 25 – 26, 76, wyjaśnienia oskarżo-

nego D. F. – k. 32 – 33, 77, zeznania świadka B. C. –

k. 16, 77 – 78, zeznania świadka R. W. – k. 43, 98, protokół

przeszukania D. F. – k. 7 – 9, protokół przeszukania D. S.

– k. 11 – 13).

Podczas przesłuchania dnia 29 grudnia 2011r. D. S. (2) i D. F. (1) przyznali się do popełnienia przestępstwa kradzieży z dnia 28 grudnia 2011r., a nadto do kradzieży 2,3 metra bieżącego rynny miedzianej wartości 1.897,50 złotych - z budynku (...) przy ul. (...) we W., na szkodę firmy (...) S.A., jaka miała mieć miejsce dnia 28 listopada 2011r.

Na dalszym etapie postępowania zaprzeczyli jednak tym relacjom w zakresie zdarzenia z dnia 28 listopada 2011r.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. S. – k. 25 – 26, 76, wyjaśnienia oskarżo-

nego D. F. – k. 32 – 33, 77, zeznania świadka W. P. – k. 81,

zeznania świadka P. T. – k. 98 – 99, informacja (...)

Sp. z o.o. – k. 131 – 137).

Oskarżony D. F. (1) to trzydziestodwuletni mężczyzna stanu wolnego, ojciec pięcioletniej córki.

D. F. (1) uzyskał wykształcenie średnie i jest technikiem żeglugi. Obecnie nie jest na stałe zatrudniony i utrzymuje się z prac dorywczych na budowach.

Zgodnie z własnym oświadczeniem, oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

(Dowód: dane osobopoznawcze – k. 40, wyjaśnienia oskarżonego D. F. –

30 – 31, 76).

Oskarżony D. S. (2) to trzydziestodwuletni żonaty bezdzietny mężczyzna.

D. S. (2) uzyskał wykształcenie zawodowe i jest monterem napędów elektrycznych. Obecnie utrzymuje się z prac dorywczych, z którego to tytułu osiąga dochód w kwocie około 2.000 zł.

Zgodnie z własnym oświadczeniem, oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

(Dowód: dane osobopoznawcze – k. 42, wyjaśnienia oskarżonego D. S. – k. 25

– 26, 75).

W toku postępowania przygotowawczego oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów. Przed Sądem, natomiast – jedynie do popełnionego dnia 28 grudnia 2011r. Składali też wyjaśnienia.

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie wyjaśnień oskarżonych D. S. (1) (k. 25 – 26, 76) i D. F. (1) (k. 32 – 33, 77) – w zakresie, w jakim uznano je za wiarygodne.

Sąd dał im, bowiem, wiarę, co do przyznania do popełnienia drugiego z zarzucanych każdemu z nich czynów. Wyjaśnienia te, bowiem, są wzajemnie spójne i konsekwentne w toku całego postępowania, a ponadto korespondują też z relacjami R. W. (2) – funkcjonariusza Policji, który dokonał ich zatrzymania.

Tak też odniesiono się do złożonych przez każdego z nich przed Sądem wyjaśnień odnoszących się do pierwszego z zarzucanych im czynów, jakiego dopuścić się mieli dnia 28 listopada 2011r., w których zakwestionowali wcześniejsze przyznanie się do popełnienia tego czynu. Sceptycznie, jednak ustosunkowano się do wskazywanej przez oskarżonych motywacji, dla której przyznali się do tych czynów, co stoi w rażącej sprzeczności z zeznaniami przesłuchujących ich funkcjonariuszy Policji.

Na uwagę zasługuje w szczególności okoliczność, że wyjaśnienia składane przez oskarżonych dnia 29 listopada 2011r. w zakresie zdarzenia z dnia 28 listopada 2011r. nie są wzajemnie spójne. D. S. (2), bowiem wskazywał wtedy, iż około 1 miesiąca przed zatrzymaniem w dniu 28 grudnia 2011r. wraz z D. F. (3), udał się do budynku (...) celem zaboru rynien.

Tam, „z muru przy dachu” zerwał 2 rynny miedziane, które następnie sprzedali w skupie złomu za „kilkanaście” zł. Pieniędźmi, zaś, się podzielili. Zauważyć w tym miejscu należy, że D. F. (1)wskazywał (k. 32), że dnia 29 listopada 2011r. zabrał – wraz z D. S.tylko jedną rynnę, którą następnie sprzedali za 150 zł, a pieniędźmi podzielili się po połowie. – Zdaniem Sądu, opisywana niespójność co do ilości rynien oraz uzyskanej za nie kwoty, w sytuacji gdy czyn popełniony miał być zaledwie miesiąc wcześniej, nakazuje odmówić wiary pierwotnym wyjaśnieniom oskarżonych w tym zakresie. – Tym bardziej, że relacje te nie znajdują potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie Sąd wykorzystał też obiektywne relacje przedstawiciela pokrzywdzonego – B. C. (2)(k. 16, 77 – 78), którymi posłużył się w zakresie ostatecznego wskazania ilości zabranych dnia 28 grudnia 2011r rynien, jak i ich wartości. Ostatecznie wskazał, bowiem, że po uwzględnieniu dokładnych pomiarów z (...)skradziono wtedy 23 m o wartości 1897,50 zł.

Sąd nie wykorzystał, natomiast, jego relacji w zakresie kradzieży z dnia 28 listopada 2011r., które to twierdzenia sprzeczne są z informacją (...) Sp. z o.o., która przejęła obiekt od (...) Sp. z o.o.

Co więcej, zauważyć tu należy, że posiadane przez świadka informacje na temat kradzieży pochodzą od osób trzecich, czemu B. C. dał wyraz podczas rozprawy głównej 14 maja 2012r. Świadek nie opisał też żadnych innych okoliczności zdarzenia poza wartością zabranego mienia, znajdującej przełożenie w ilości rynny.

W toku postępowania Sąd dał też wiarę szczerym i obiektywnym zeznaniom funkcjonariusza Policji przesłuchującego oskarżonego D. S. dnia 29 grudnia 2011r. – P. T. (2) (k. 98 – 99) który wskazywał, że podczas przesłuchania jego wypowiedzi były spontaniczne i dobrowolne – także w zakresie czynu popełnionego dnia 29 listopada 2011r. Podobnie ustosunkowano się do relacji W. P. (2) (k. 81), który przesłuchiwał D. F.. Świadek ten, jednak, wobec niepamięci konkretnego przesłuchania - podał jedynie standardową procedurę postępowania przy przesłuchaniach. Zauważyć w tym miejscu należy, że relacje funkcjonariuszy stoją w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonych, złożonymi podczas rozprawy. Zdaniem Sądu, jednak, Policjanci składając zeznania podczas rozprawy byli obiektywni, gdyż nie mieli interesu w obciążaniu D. F. i D. S..

Sąd wykorzystał również obiektywne i potwierdzone relacjami oskarżonych zeznania funkcjonariusza Policji, który dokonał ich zatrzymania w dniu 28 grudnia 2011r. – R. W. (2)(k. 43, 98), który opisał okoliczności zatrzymania D. F.i D. S.. Przed Sądem wskazywał nadto, że nie ma informacji dotyczących tego, czy jego komisariat przyjmował wcześniej inne zgłoszenia kradzieży z (...).

W toku ustalania stanu faktycznego w sprawie, Sąd wykorzystał niekwestionowane przez strony protokoły przeszukania D. F. (k. 7 – 9) oraz D. S. (k. 11- 13), wskazujące, że podczas zatrzymania każdy z oskarżonych miał przy sobie worki z zawartością miedzianych elementów, a ponadto, D. F. nadto narzędzia w postaci obcęgow i śrubokrętów.

Wykorzystano również informację (...) Sp. z o.o.(k. 131 – 136), z której wynika, iż do czasu przejścia ochrony (...) przez tę firmę, na terenie obiektu dochodziło do kradzieży nóg aluminiowych od podestów, pluszowej kotary oraz rur spustowych. Z treści pisma wynika, natomiast, że brak jest możliwości ustalenia okoliczności pierwszej z zarzucanych oskarżonemu kradzieży. Wskazać tu trzeba, iż przedstawiane przez (...)wyliczenia szkody są nieścisłe i zdaniem Sądu, na ich podstawie nie jest możliwe zakwestionowanie uznanych za wiarygodne w tym zakresie - zeznań B. C..

Dokonując ustaleń w sprawie posłużono się także sporządzonymi przez uprawnione podmioty i niekwestionowanymi przez strony danymi osobopoznawczymi oskarżonych (k. 40, 42), wskazującymi na sytuację rodzinną i majątkową każdego z nich, jak też kartami karnymi (k. 37, 39), z których wynika, iż D. Sucharek, w przeciwieństwie do D. F., był w przeszłości karany.

W związku z powyższym, D. S. (1)i D. F. (1)uniewinniono od tego, że w dniu 28 listopada 2011 roku z budynku (...)przy ul. (...)we W.– każdy z nich - wspólnie i w porozumieniu z inną osobą dokonał kradzieży 2,3 metra bieżącego rynny miedzianej wartości 1.897, 50 złotych na szkodę firmy (...) S.A.

Oskarżony D. S., bowiem, który początkowo przyznawał się do popełnienia tego czynu, ostatecznie wyjaśnił, że nie dopuścił się wyżej wskazanej kradzieży, a – podobnie jak D. F. – przyznał się do popełnienia tego czynu z chęci opuszczenia komisariatu Policji, na którym byli przesłuchiwani. – Zauważyć tu należy, iż fakt popełnienia kradzieży, jaka miała mieć miejsce 28 listopada 2011r. wynikał jedynie z relacji przedstawiciela pokrzywdzonego – B. C. (2), która jednak okazała się niespójna z informacją firmy, która we wrześniu 2011r (k. 104) przejęła obowiązki związane z ochroną obiektu od (...) Sp. z o.o.- następcy w tym zakresie (...) S.A.- Zgodnie z jej treścią nie jest możliwe precyzyjne ustalenie wartości strat i ich okoliczności odniesionych w wyniku kradzieży rynien z (...).

Co więcej, podkreślić w tym miejscu należy, że B. C. (2) nie widział sprawców zdarzenia z listopada 2011r., a informacje, które posiada pochodzą od innych osób. Na temat popełnienia tego czynu – w szczególności przez oskarżonych – nie miał też wiedzy funkcjonariusz Policji, który 28 grudnia 2011r. dokonał zatrzymania D. F. i D. S. – R. W. (2).

Na podstawie takiego materiału dowodowego, zatem, zdaniem Sądu, nie można przypisać oskarżonym działania na szkodę (...) S.A. w dniu 28 listopada 2011r.

W związku z tym, D. S. i D. F. uniewinniono od popełnienia pierwszych z zarzucanych każdemu z nich czynów, zakwalifikowanych z art. 278 § 1 k.k.

Sąd uznał, jednak, D. S. (1) i D. F. (1) za winnych tego, że w dniu 28 grudnia 2011 roku z budynku (...) przy ul. (...) we W. działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży 23 metrów bieżących rynny miedzianej wartości 18.957 złotych na szkodę firmy (...) SA.

Jak, bowiem, wynika z konsekwentnych wyjaśnień obu oskarżonych, jak też zeznań dokonującego ich zatrzymania R. W. (2), dopuścili się oni zaboru przedmiotowej rynny miedzianej, a jak nadto wynika z protokołów przeszukań oskarżonych, pakując fragmenty przedmiotowej rynny do toreb, dali dowód zamiaru jej przywłaszczenia. Na wartość zabranego, zaś, tym razem, mienia wskazał B. C. (2).

W związku z tym, uznano D. S. (1) i D. F. (1) za winnych czynu z art. 278 § 1 k.k.

Mając to na względzie, Sąd wymierzył każdemu z nich karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, Stwierdził, bowiem, iż kara ta będzie współmierna do winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez każdego z nich czynu. Ta ostatnia, determinowana jest przez rodzaj i charakter naruszonego dobra, jakim w omawianym przypadku jest mienie. Ponadto, na społeczną szkodliwość czynu składają się też jego okoliczności, do których w niniejszym przypadku zaliczyć należy wartość zabranego przez D. S. i D. F. mienia, jego rodzaj i przeznaczenie. Co więcej, zważono, że oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim osiągnięcia korzyści majątkowej.

Sąd stwierdził też, że kara 8 miesięcy pozbawienia wolności przyczyni się do wyrobienia w społeczeństwie przekonania, iż za kradzieże grozi nieuchronna i surowa kara.

Tak wymierzona sankcja winna także wypracować w oskarżonych poszanowanie prawa, które sprawi, że nie powrócą już do przestępstwa.

Nadto, Sąd zauważył, iż – mimo uprzedniej karalności D. S. (1), zarówno wobec niego, jak i w stosunku do D. F. (1), zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, która pozwoliła warunkowo zawiesić wykonanie wymierzonych oskarżonym kar pozbawienia wolności. Zwrócono, bowiem, uwagę na fakt, iż obaj oni pracują, starając się przyczyniać się do utrzymywania swoich rodzin. Podkreślenia, jednak, z drugiej strony wymaga okoliczność, że wykonywane przez nich prace mają charakter dorywczy, nie zawsze pozwalający na uzyskanie wystarczających środków utrzymania, co może mieć negatywne przełożenie na poszanowanie porządku prawnego. W związku z tym, stwierdzono, iż – dłuższy, trzyletni okres próby będzie odpowiedni do obserwacji procesu resocjalizacji D. S. (1) i D. F. (1).

W związku z faktem, że przy oskarżonym D. F. (1) dnia 28 grudnia 2011r. wykryto śrubokręt krzyżkowy, metalowe obcegi oraz śrubokręt płaski z czarno żółtą rączką uznano za służące do popełnienia przestępstwa, orzeczono o ich przepadku.

Mając, zaś, na względzie, że oskarżeni byli w sprawie zatrzymani, Sąd zaliczył ten okres na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności.

W związku, natomiast, ze skomplikowaną sytuacją majątkową D. F. i D. S., zwolniono każdego z nich od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłat.

W uwzględnieniu wniosku obrońcy, na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o advokaturze (Dz.U. 2002 Nr 123, poz.1058) zasądzono na rzecz adw. M. B. kwotę 1.136,52 zł tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu D. S. z urzędu, której to wysokość ustalono na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, uwzględniając przy tym 23% stawkę podatku VAT.